

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 41. Xaverius Cangonimæ præpeditus, Firandi, & Amangucii Evangelium
prædicans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

rum sacra propensum perciperet, hujus ^{Sæc. XVI.} regionis idioma aliquantulum addiscere ^{A. C. 1550.} studuit, ac magisterio hujus Japonis usus illam, quam in Indiis composuerat, Symboli Apostolici explicationem in illius Provinciæ linguam traduxit, & postea Saxumanum Regem adiit ab eo perbenigne exceptus, qui tamen Christo sese subdicere renuebat: Bonzii enim, quo nomine Japoniæ Sacerdotes, Monachi, Philosophi, ac Theologi appellantur, perperam huic Regulo insinuant, quod longe consultius esset avitam conservare Religionem: Cum autem hi Bonzii ex disputationibus cum Xaverio habitis plerumque convicti recederent, ignominia pudor acuebat magnum animi mærorem, quo patriæ suæ Religionem, cujus tamen depositum sibi creditum putabant, indies imminui deplorabant, quapropter in innumeris ferme calumniis opem quærebant, ut in populi animis Xaverio invidiam crearent, tandemque rem ad publicam vexationem deducerent.

§. XLI.

Xaverius Cangoximæ præpeditus, Firandi, & Amangucii Evangelium prædicans.

Cum Bonzii ingentem suam vitæ austeritatem plenis buccis deprædicarent, ^{Turfelin l. 6. cap. 5.}

rent,

Sæcul. XVI. rent, eamque veluti firmum veræ
 A.C. 1550. suæ Religionis testimonium jactarent,
 Franciscus Xaverius, ne eisdem in quo-
 cunque pietatis exercitio cederet, &
 ipse longe parcus, duriusque vivebat,
 persuasus, quod hac etiam ratione ve-
 luti novo medio ad virtutum studia suo
 exemplo excitare possit populum, qui
 persæpe de rei summa nonnisi ex iis,
 quæ oculis cernit, judicium ferre solet^(*):
 quapropter tam a carnibus, quam a pi-
 scibus abstinens nonnisi amarissimis her-
 barum radicibus, oleribusque aqua co-
 ctis victitabat, quin tamen idcirco ob
 novum hoc frugalitatis genus ei minus
 virium, quam antea, esset. Nihilomi-
 nus illius adversarii toti in eo erant, ut
 eidem crebras identidem molestias crea-
 rent, Regemque ei infensum redderent,
 ejusque miracula exploderent, nec his
 contenti importunis etiam suis sollici-
 tationibus, edictum extorserunt, vi cu-
 jus Regulus omnibus suis subditis pro-
 hibuit, ne veterem patriæ Religionem,
 cujus interpretes, ac depositarii essent
 Bonzii, desererent, novamque legem
 sequerentur, quam Europæ Bonzii, sci-
 licet Xaverius, ejusque socii introdu-
 xissent. Hoc edicto Xaverio omnis E-
 vangeliæ in Saxumano Regno disse-
 minandi spes præcisa fuit, adeo, ut pu-
 fillum gregem suum centenis aliquot
 Neo-

Neophytis constantem in fide roborare, Sæcul. XVI
A.C. 1550.
eorumque tutelam Paulo a S. Fide com-
mittere cogeretur; quo factò ipse Cos-
ma Turriano, & Joanne Fernando com-
mitantibus Firandum, aliud Japoniæ op-
pidum commercii opportunitate apud
Lusitanos, aliosque Europæ Christia-
nos percelebre contendit. Erat ea urbs
olim Regni Figueni Metropolis ducen-
tis circiter milliaribus, seu septuaginta
leucis Cangoxima distans.

Postquam ergo Xaverius ad hanc
Regionem advenerat, a Rege omnem
libertatem ad Christi Evangelium in e-
jus Regno annuntiandum necessariam
impetrabat, primisque ipsius sermonibus
tam benevolæ præbebantur aures, ut
tertia hebdomada nondum emensa lon-
ge plures infideles Christianorum sacris
imbutos, sacro fonte Firandi abluere va-
leret, quam per integrum annum Can-
goximæ, & Saxumæ Christo lucriface-
re potuerit. Hac populi docilitate per-
motus ampliorem adhuc Evangelici la-
boris segetem sperabat Meaci, quæ
Me-

(*) Perperam Continuator asserit a Xave-
rio hanc abstinenciam fuisse assumptam ex qua-
dam æmulatione, vel populum per externam
speciem captandi studio. Orlandinus citatus
hanc assignat causam: *Ne in cujusquam offen-
sionem incurreret.*

Sæc. XVI. Metropolis est Japonici Imperii, quod
A.C. 1550. tum in plusquam sexaginta regna mi-
 nora erat divisum: Igitur hanc urbem
 petiturus Xaverius itineri sese accinxit,
 relictaque Firandensium Neophytorum
 cura Cosmæ Turriano, seu Torrez ex
 suis fociis longe Zelosissimo, ipse Mea-
 cum contendit per Nangerense Regnum,
 cujus primaria Sedes est Amangucium,
 urbs inter Japonenses opibus præpotens,
 ac proin vitiis, ac voluptatibus, quæ
 ferme semper individuæ sunt divitiarum
 comites, omnium vel maxime dedita.
 Id oppidum mari adjacet, atque in præ-
 cipua Regionis parte situm ligneis te-
 ctis constat, necnon familiarum circi-
 ter decem millia complectitur, & abes-
 se dicitur a Firando leucas ferme tre-
 centas: huc ergo cum venisset Xaverius,
 reperit nobiles viros permultos, plures-
 que e plebe avidos cognoscendæ Reli-
 gionis Christianæ, de qua rumor, ac
 fama dudum jam multum pertulerat:
 Itaque Xaverius in compitis, ac triviis
 illos fidei dogmata edocere studuit, ea-
 que conscripta prælegit, eoquod non-
 dum idioma Japonicum probe caleret;
 ipse enim in quadam epistola sua non
 sine animi sui dolore queritur, quod
 Japonum linguam ignoret: „ Hanc si
 „ nossem, inquit Sanctus, haud dubi-
 „ to, quin plures Christianæ Religioni
 „ nomen

„ nomen daturi essent : Utinam brevi Sæcul XVI.
 „ hoc idioma addiscere possem , tum A C. 1550.
 „ enim Ecclesiæ obsequium præstare
 „ potero , nunc autem inter hosce infi-
 „ deles perinde , ac statua verfor. At-
 tamen mirum videtur , quod Deus ,
 cum Xaverio , prout vitæ ejus Historici
 testantur , donum miraculorum in tam
 eminenti gradu concederet , linguarum
 tamen gratiam denegaverit adeo neces-
 sariam , atque ex omnibus donis ma-
 xime utilem , qua dotatus ad Aposto-
 lorum imitationem tot Paganos ad E-
 vangeliæ fidem perducere potuisset. Ve-
 rum Deus dona sua distribuit , prout
 vult , ac non raro contra ipsum ordi-
 nem , quem nostro judicio magis ex-
 peditum crederemus.

§. XLII.

Xaverius Amangucii male habitus.

Ceterum doctrinæ , quam Sanctus an-
 nuntiabat , novitas brevi animos con-
 citabat , nam multi quidem eam pronis
 auribus excipiebant , alii autem pere-
 grino Prædicantis habitu offensi illam Turfelin. l. c.
 contemnebant , nec pauci quoque pa-
 lam procacius Xaverium irridebant ;
 quocirca per vias euntem non raro ve-
 lut insanum , menteque captum copio-
 sa puerorum , ac infimæ sortis homi-
 num

Hist. Eccles. Tom. XL.

O num